

Lovforslaget har været forelagt for indenrigsministeriet, sundhedsstyrelsen, atomenergikommissionen, handelsministeriet og ministeriet for Grønland.

Som nævnt ovenfor side 12 medfører lovens gennemførelse et forøget ansvar for staten i tilfælde af nukleare ulykker, der medfører meget betydelige skader. Som anført i bemærkningerne til forslaget § 40 kan der endvidere opstå et forøget ansvar ved de såkaldte senskader. Lovens gennemførelse vil i øvrigt ikke medføre udgifter for det offentlige eller administrative konsekvenser.

I *bilag 1* er de gældende regler og lovforslagets bestemmelser opstillet som paralleltekster.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

ad § 1.

Gældende lovs § 1.
Betænkningen side 44-48.

Medens definitionerne i 1962-loven udelukkende bygger på reglerne i Pariskonventionen, har man i lovforslaget medtaget nogle definitioner, der alene findes i Wienkonventionen. Dette gælder således definitionerne af nuklear reaktor, anlægsstat og nuklear skade. Endvidere er der indsat en definition af betegnelsen »afregningsenhed«. Definitionen af nuklear skade er udformet således, at enhver skade, der forårsages af joniserende stråling fra en strålingskilde i et nukleart anlæg, vil blive anset som nuklear skade. En sådan bestemmelse er nu også medtaget i den norske, finske og svenske lov.

For så vidt angår definitionen af nuklear substans bemærkes, at styrelseskomiteen for Atomenergiorganisationen under OECD (NEA) den 25. april 1968 har anbefalet den i betænkningen side 45 nævnte fortolkning, hvorefter de i forslaget § 1, litra c, nr. 2, omhandlede radioisotoper kun falder uden for konventionen, såfremt de er færdige til anvendelse til formålet.

I betænkningen omtales på side 47-48 spørgsmålet om, i hvilket omfang skade, som lides ved, at nuklear substans ødelægger sig selv i en nuklear ulykke, er omfattet af konventionens erstatningsregler. NEA's styrelseskomité har den 19. oktober 1967 anbefalet, at spørgsmålet løses som anført i betænkningen, d.v.s. at ansvar for den nukleare substans falder uden for konventionens område.

Nationalbanken har over for justitsministeriet oplyst at en afregningsenhed, jfr. § 1, litra m, i dag udgør 7 kr. 58 øre.

Til § 2.

Gældende lovs § 2.
Betænkningen side 48.

Bestemmelsen svarer til gældende ret. Der vil i forbindelse med lovens gennemførelse i overensstemmelse med en beslutning truffet af NEA's styrelseskomité den 26. november 1964 blive udstedt en bekendtgørelse, der undtager små mængder nuklear substans under transport fra lovens bestemmelser. Et udkast til bekendtgørelse, der dog forudsætter tiltræden af både Paris- og Wienkonventionen, er optaget i betænkningen som bilag 9. De sagkyndige inden for NEA er blevet enige om, at beslutningen bør udvides til også at omfatte små mængder inden for en virksomhed, og at der bør foretages en revision af grænserne for undtagelsen i overensstemmelse med erfaringerne siden 1964. Der har dog endnu ikke kunnet opnås enighed om de nye regler.

Til § 3.

Gældende lovs § 3.
Betænkningen side 49.

Bestemmelsen har samme indhold som gældende ret.

Til §§ 4-8.

Gældende lovs §§ 4-8.
Betænkningen side 49.

Udvalgets kommissorium omfattede ikke en revision af lovens bestemmelser om godkendelse af og tilsyn med nukleare anlæg, og udvalget fandt ikke selv anledning til at rejse spørgsmål om en ændring af disse bestemmelser.

Efter henstilling fra undervisningsministeriet er der i § 4, stk. 3, optaget en bestemmelse om fastsættelse af gebyr for behandling af ansøgninger om godkendelse af anlæg og drift af nukleare anlæg og for tilsyn med sådanne anlæg. Gebyret vil blive fastsat således, at det dækker udgifterne ved behandlingen og tilsynet.

Der er ikke i øvrigt blevet rejst spørgsmål om en ændring af disse regler på nuværende tidspunkt.

Bestemmelserne er derfor med den nævnte ændring optaget i lovforslaget med samme indhold som i den gældende lov.

Danmark har den 1. marts 1972 i henhold til traktaten af 1. juli 1968 om ikke-spredning af kernevåben indgået en overenskomst med Den internationale Atomenergiorganisation med henblik på at forhindre, at nukleart materiale anvendes til fremstilling af kernevåben eller andre nukleare sprænglegemer.

Ved undervisningsministeriets bekendtgørelse nr. 315 af 27. juni 1972 om kontrol med den fredelige